

Список використаних джерел:

1. Проскура К. П. Шляхи удосконалення планування прибутку підприємства // Економіка та управління підприємствами. – 2011. – № 5. – С. 115-121.
2. Орлов О. О. Планування прибутку підприємств в умовах ринкової економіки: монографія / О. О. Орлов, Є. Г. Рясних, Н. І. Гавловська / – Хмельницький: ХНУ, 2009. – 155 с.
3. Зінченко О. А. Показники і критерії якості прибутку підприємства на етапі його використання // Економіка та управління підприємствами. – 2011. – № 7. – С. 106-111.
4. Кузь І. В. Система розподілу прибутку підприємства: проблеми ідентифікації / І. В. Кузь // Вісник ЖДТУ. – 2009. – № 2 (48). – С. 51-56.

Курінна Д.В., Курінна В.В.

студенти,

Університет митної справи та фінансів

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ ТА МОЖЛИВІ СПОСОБИ РІШЕННЯ

Фінансовий ринок є найголовнішою складовою економіки країни, від результативності процесу росту якого залежить економічна стабільність України. Однак сьогодні фінансова система України переживає одну з найбільш глобальних криз за весь час своєї незалежності, тому існують безліч проблем на фінансовому ринку.

Фінансова система – це сукупність врегульованих фінансово – правовими нормами окремих ланок фінансових відносин і фінансових установ (інститутів) за допомогою яких формуються, розподіляються і використовуються централізовані і децентралізовані фонди фінансових ресурсів і грошових коштів [1].

Функціями фінансового ринку є:

- мобілізація нетривалих незалежних грошових коштів через продаж цінних паперів;

- фінансування відтворювального процесу;
- сприяння переливу капіталу між галузями та компаніями;
- підвищення ефективності економіки в цілому.

Також фінансовий ринок поділяється за типами фінансових активів на:

- кредитний ринок (ринок банківських позик, позикового капіталу), інакше кажучи це ринок на якому предметом купівлі продажу є незалежні кредитні ресурси, циркуляція яких відбувається за умов спрямування їх назад в визначений термін та не безплатне гарантування;

- ринок цінних паперів (фондовий ринок), це ринок, де предметом купівлі продажу є різновиди майже усіх цінних паперів (фондових інструментів), випущених в результаті емісії підприємствами, державою, різноманітними фінансовими установами;

- валютний ринок, це ринок, де предметом купівлі продажу знаходиться іноземна валюта і фінансові інструменти, що виконують процедури з нею;
- ринок золота та інших дорогоцінних металів (срібла, платини тощо), це ринок предметом купівлі продажу є дорогоцінні метали;
- ринок фінансових послуг – це комплекс різних форм міграції фондів фінансових засобів із незалежного обертання в галузі інвестиційного застосування (операції оренди, страхування тощо).

У зв'язку з кризою значно хитнулися основи, на яких зведена фінансова система. Стали більш помітні накопичені за колишні роки проблеми, такі як відсутність чіткої взаємодії між державою, ринком і населенням. Важливою проблемою є криза довіри громадян до фінансових установ. Загострення проблем менеджменту і нагляду, стала наслідком нездатності фінансових установ розраховуватися за своїми зобов'язаннями.

Одним з найголовніших сегментів фінансового ринку України є банківська система. Взаємний зв'язок активів банківських і небанківських фінансових установ в Україні складає приблизно 89-94% проти 8-11% на користь банків. Динаміку кількості банків України за 2013–2017 роки наведено на рисунку 1 [2].

Рис. 1. Динаміка кількості банків України 2013–2017 роки

Ринок страхування також є не менш вагомим сегментом ринку фінансових послуг в Україні, повноцінне існування якого є значною умовою не тільки для покращення добробуту населення, але й для стабільного економічного розвитку країни.

Страховий ринок є дуже комплексно складною багатоступеневою системою, що утворюється з багатьох взаємопов'язаних та взаємообумовлених підсистем таких, як: страхові продукти, тарифи, організація продажу і формування попиту, інфраструктура тощо.

Страховий ринок – це своєрідна галузь грошових відносин, де предметом купівлі продажу є особлива послуга – страховий захист, що утворюється з

пропозиції і попиту на неї. Динаміку зміни кількості страхових компаній на державному ринку страхування за 2013–2017 роки наведено на рисунку 2 [3].

Рис. 2. Динаміка зміни кількості страхових компаній на державному ринку страхування за 2012–2017 роки

В умовах хаотичного структурування економіки потрібно враховувати такі напрямки розвитку ринку:

- стабілізація валютного ринку (інфляція на рівні не більше 10%);
- стабілізація фінансового сектора, відновлення довіри населення до інститутів фінансового ринку;
- ефективне управління ресурсами, що призведе до економічного розвитку.

Стабілізувати інститути фінансового ринку можна за допомогою таких напрямків:

- аналіз існуючих фінансових установ;
- моніторинг діяльності фінансових установ;
- ліквідація неплатоспроможних установ;
- оздоровлення фінансових установ;
- стабілізація умов функціонування фінансових установ.

Таким чином, щоб вирішити основні проблеми фінансового ринку слід здійснювати постійний моніторинг діяльності фінансових установ, ліквідувати неплатоспроможні фінансові установи, оздоровити фінансову систему, забезпечити функціонування системи ефективного нагляду, що дозволить ефективно працювати всій фінансовій системі в цілому.

Список використаних джерел:

1. Фінансова система: сутність та структура [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://life-prog.ru/ukr/1_10581_finansova-sistemasutnist-ta-struktura.html.
2. Офіційний сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://index.minfin.com.ua/bank/stat/count.php>.
3. Інтернет журнал зі страхування та перестраховання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.forinsurer.com.
4. Пять шагов, которые спасут финансовый рынок Украины [Электронный ресурс]. – Режим доступу: http://gazeta.zn.ua/macrolevel/pyat-shagov-kotorye-spasut-finansovyuyunok-ukrainy-_.html.

Нікольчук М.В.

студент,

ДВНЗ «Університет банківської справи»

ПРОБЛЕМИ КАПІТАЛІЗАЦІЇ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

В умовах економічних потрясінь та фінансової нестабільності за останні роки в Україні питання пов'язані з аналізом фінансового стану комерційного банку мають важливе практичне значення. Недостатність фінансових ресурсів банку є причиною його неплатоспроможності, погіршення фінансової стійкості і можливого банкрутства. Тому НБУ вдається до імплементування низки нормативно-правових та управлінських заходів із метою врегулювання певних параметрів банківської сфери та вирішення питань платоспроможної роботи банківських установ. Провідне місце у реформуванні зайняли положення, присвячені капіталізації банківських установ, починаючи від нормативного збільшення мінімального статутного капіталу банків і закінчуючи адміністративним впливом на фінансово-кредитні установи, щоб примусити засновників нарощувати капіталовкладення в банківський бізнес.

Для аналізування стану капіталізації банківської системи потрібно надати чітке теоретичне визначення самого поняття «капіталізація». Проте на сьогодні не наведено однозначного тлумачення терміну «капіталізація банківської установи». Визначенню поняття «капіталізації» присвячували багато відомих вчених та практиків. Так, Т.В. Момот відзначає: «Згідно прийнятої у світовій практиці термінології капіталізацію банку можна розуміти, як: 1) перетворення доходу у вартість; 2) структуру капіталу банку». Згідно фінансового словника за редакцією А. Благодатіної, А. Лозовського і Б. Райзбера подано таке тлумачення капіталізації банку: 1) спосіб розподілу, використання прибутку, відповідно до якого весь прибуток або його частина спрямовується на розвиток банку, а не виплачується власникам; 2) спосіб збільшення статутного капіталу банку шляхом перерозподілу власного капіталу банківської установи [1] Підсумовуючи, можна узагальнити